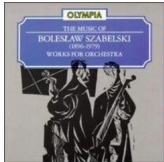

Boleslaw Szabelski - Concertos and Other Works

Wpisany przez bluesever

Poniedziałek, 26 Październik 2009 13:48 - Zmieniony Piątek, 23 Maj 2014 22:05

Boleslaw Szabelski - Concertos and Other Works

1. *Toccata* (1938) 2. *Concerto for Flute and Orchestra* (1964) 3. *Concertino for Piano & Orchestra* (1955) 4. *Passacaglia for organ* (1951) Pavel Bronkowski - Flute National Philharmonic Orchestra Jan Krenz – conductor Zygmunt Antonik – organ

Bolesław Szabelski was a Polish composer of modern classical music. While his style shifted and varied over the course of his life, he is best known for his atonal work composed during the 1950s and 1960s. Szabelski studied at Polish Musical Society School with Łysakowski in 1915. He attended the Warsaw Conservatory under Karol Szymanowski. Between 1929 and 1939, he taught organ and composition at the conservatoire of Katowice. Szabelski began working in the neoclassical and romanticism modes typical of the early 20th century. He adopted the serialist technique in the 1950s and was one of a number of Polish new wave of composers to embrace atonality. His early work had been characterised by monumental forms and fanfare motifs and Szabelski adapted to the new aesthetic while retaining his old signatures. As a result he developed a style described as "strikingly innovative". He composed five symphonies, as well as concertos, chamber and choral works. Szabelski was highly influential on the "New Polish School" composers of the early 1950s, and had a formative influence on his student Henryk Mikołaj Górecki. --- ovguide.com

Bolesław Szabelski – polski kompozytor, organista i pedagog związany z Państwową Wyższą Szkołą Muzyczną w Katowicach. Uczeń Karola Szymanowskiego. Współtwórca śląskiej szkoły kompozytorów. Nauczyciel Henryka Mikołaja Góreckiego.

Szabelski dorastał w Sadownem pod Warszawą, gdzie jego ojciec Franciszek osiadł na początku XX wieku i podjął pracę jako organista w tamtejszym kościele. Od 12 roku życia uczęszczał do szkoły organistów przy Warszawskim Towarzystwie Muzycznym. Ukończył ją w 1913r. jako jeden najlepszych absolwentów. Potem kontynuował naukę gry na organach u Mieczysława Strużyńskiego.

Po wybuchu pierwszej wojny światowej Szabelski trafił wraz z wycofującymi się wojskami rosyjskimi do Kijowa. Ukończył tam kurs nauczycielski Macierzy Polskiej i zostaje też członkiem Polskiej Organizacji Wojskowej. Po powrocie do Polski w 1918r. na krótko trafił do Płocka, gdzie zostaje organistą w katedrze i nauczycielem w szkole organistowskiej. Pod koniec 1918r. zaciągnął się do wojska polskiego. Służy w wileńskim 3. pułku artylerii i bierze udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Po demobilizacji jesienią 1920r. udaje się na Górny Śląsk, gdzie bierze udział w przygotowaniach do plebiscytu.

W 1921r. powrócił do Warszawy, gdzie pracował jako organista, min. w kościele garnizonowym na Powązkach. Kontynuował studia organowe u Strużyńskiego, rozpoczął też naukę kompozycji u Romana Statkowskiego, a po jego śmierci – studia u Karola Szymanowskiego. To właśnie Szymanowski w 1929r. polecił Szabelskiego jako pedagoga do otwierającego się właśnie katowickiego konserwatorium – dzisiejszej Akademii Muzycznej.

W Katowicach Szabelski szybko stał się znany jako nie tylko jako wirtuoz gry na organach, którą wykładał w konserwatorium (do końca lat 40. koncertował też w katowickich kościołach i radiu), ale też ambitny kompozytor. Śląska publiczność ciepło przyjęła zarówno II Symfonię jak i Suitę czy Etiudę.

Pracę kompozytorską i dydaktyczną przerwał wybuch wojny. Szabelski już 1 września 1939r. opuszcza Katowice. Jego nazwisko figuruje w tzw. Sonderfahndungsbuch Polen – sporządzonej przez Gestapo liście polskich intelektualistów, których planowano zgładzić. Ukrywał się w rodzinnym Sadownym. Wstępuje do AK. Pod pseudonimem "Chmiel" brał udział w akcjach bojowych, kolportował podziemne wydawnictwa, przerzucał konspiratorów. Mimo to nieustannie komponował. Podczas okupacji powstały Sonata Organowa, Magnificat, Concertino na fortepian i orkiestrę.

Do Katowic wrócił po wyzwoleniu w lutym 1945r. i od razu włączył się w powojenny rozruch katowickiego konserwatorium. Po jego reorganizacji na Państwową Wyższą Szkołę Muzyczną został dziekanem wydziału pedagogicznego. Zaczyna też wykładać kompozycję i do 1955r. grę

na organach. W tym samym roku razem z bratem Józefem otworzył w Katowicach Ligocie prywatną szkołę umuzykalniającą. Jego placówka przetrwała do 1950r. W 1959r. został profesorem zwyczajnym.

Renomę kompozytora na skalę krajową Szabelski zaczął zdobywać w drugiej połowie lat 40. Jego utwory wykonywała wówczas katowicka orkiestra Polskiego Radia pod kierunkiem Grzegorza Fitelberga, później jego utwory wykonywano pod dyktando innego znakomitego śląskiego dyrygenta Karola Stryji lub Jana Krenza. Echa twórczości Szabelskiego szybko przedostały się zagranicę. Szabelski utrzymywał kontakty m.in. z francuską kompozytorką i pedagogiem Nadią Boulanger, czy działającym w USA polskim dyrygentem Leopoldem Stokowskim, który wykonał m.in. Toccata w USA. Władze PRL nie godziły się na zagraniczne wyjazdy Szabelskiego – poza wizytą w Jugosławii w latach 60. Nie mógł on więc osobiście prezentować swoich utworów.

Okres największej popularności Szabelskiego rozpoczął się w drugiej połowie lat 50. na forum Warszawskiej Jesieni, wówczas nowym festiwalu muzyki współczesnej, na którym twórczość Szabelskiego była obecna od jego zarania czyli od 1956. W 1959 Szabelski na III Warszawskiej Jesieni zaprezentował swoje przełomowe dzieło – Improwizacje. Wprawia tym samym publiczność w zdumienie i zachwyt, bo Improwizacje, choć stworzył je 60-letni kompozytor były utworem na wskroś awangardowym. W podobnym kierunku szły odtąd wszystkie jego następne utwory. Szabelski komponował nieustannie aż do śmierci. Zmarł 27 sierpnia 1979. Pochowany został na cmentarzu w Katowicach Panewnikach. --- boleslaw-szabelski.inmemoriam.org

download: [uploaded](#) [yandex](#) [4shared](#) [mediafire](#) [solidfiles](#) [mega](#) [zalivalka](#) [filecloudio](#)
[anonfiles](#)
[oboom](#)

[back](#)